

Kulkuset Unkarissa

Unkari on kaunis maa ja sen asukkaat ystävällisiä ja vieraanvaraisia. Tämä tuli taas kerran todistettua, kun Sekakuoro Kulkuset vieraili Unkarissa joulukuussa 2006. Vierailun pääkohteena oli Turun ystävyyskaupunki Szeged. Hauskaa oli, mutta laulettiin myös. Hyvin.

Lähdimme matkalle päivää ennen itsenäisyyspäivää, lentovuorojen vuoksi päivää aikaisemmin kuin oli alunperin tarkoitus. Saimme näin ylimääräisen illan Budapestissa, joka vietettiin keskiajan teeman mukaisessa ravintolassa. Sitä ruokamäärää, joka eteemme puisella tarjottimella kannettiin, ei jaksettu millään syödä loppuun.

Isännät olivat tulleet aamulla Szegedistä vastaan bussilla ja itsenäisyyspäivän kunniaksi kaikki naiset saivat valkoisen gerberan, jossa oli sininen rusetti. Aloitimme kiertoaajelulla Budapestissa ja jatkoimme sitten noin 170 kilometriä Szegediin, pysähdyttiin toki matkalla syömään lounasta.

Torstaina oli konsertti konservatoriossa. Lauloimme oman ohjelmamme, sitten konservatorion ykköskuoro lauloi ja lopuksi vielä nuorempien opiskelijoiden kuoro. Lopuksi lauloimme kaikki yhdessä kaksi unkarilaista laulua, joista toinen oli tunnettu Esti dal. Konservatorion kuorot aloittivat sitten Finlandian. Meille tarkoitettu kohtelias yllätys, ja tietysti yhdyimme lauluun.

Iltapäivällä siirryimme noin 50 kilometrin päähän Csongradiin (Raision ystävyyskaupunkiin) ja tutustuimme kirkkoon ja kulttuuritaloon. Urkurin pienoiskonsertti meille piti sisällään Lisztin lisäksi tietysti myös Finlandian. Meitä pyydettiin myös kokeilemaan akustiikkaa ja lauloimme tietysti Sibeliusta. Kulttuuritalolla lapset tanssivat kansantansseja. Illalla oli vuorossa vierailu viinikellarissa. Viininmaistajien jälkeen tarjottiin herkullinen illallinen. Pullon kimppeun soi sopivassa ympäristössä. (Mieskuoroystäväni sanoisivat että totta kai, eivät ne sekakuorolaiset muuta illanviettolaulua osakaan. Asialle pitäisi varmaan tehdä jotain!)

Perjantaina kävimme Öpustszerin kansallispuistossa ja näimme muun muassa mahtavan panoraamamaalauksen. Lounas ja trio, jonka primas kiersi soittamassa naisille, kruunasi vierailun.

Iltapäivällä tutustuimme Tuomiokirkon akustiikkaan ja lauloimme kolme suomalaista joululaulua joulumarkkinoilla kirkon edessä. Konsertti oli illalla. Emme varmaan koskaan ole ennen laulaneet kirkossa, jossa oli niin kylmää että hengitys sai silmälasit huuruun. Tunnelma oli sitä lämpimämpi. Onnistuimme mielestämme hyvin ja yleisö palkitsi meidät taputtaen seisomaan nousten. Saimme yleisön pyynnöstä laulaa kolme ylimääräistä numeroa. Kohteliaita nuo unkarilaiset! Konsertin ohjelmassa oli Mendelssohnia, Dvorakia ja Kreekiä sekä suomalaista musiikkia, ajankohta huomioon ottaen paljon jouluisia.

Lauantaina oli vapaapäivä ja meillä aikaa tutustua Szegediin, joka on suurin piirtein Turun kokoinen kaunis kaupunki. Se sijaitsee aivan etelässä, Tisza-joen varrella. Kaupunki on suurelta osin rakennettu vuoden 1879 tulvan jälkeen uudestaan.

Yhteisellä päätösillallisella oli, kuten melkein kaikilla aterioilla, nytkin musiikkiesityksiä. Taidokas sopraano aloitti suomalaisella kansanlau-

Kulkuset tunnelmallisen lounaspaikan ulkopuolella pustalla.

Lämmittelyä ennen konserttia.

ulla ja siirtyi sitten unkarilaisten kansanlaulujen kautta operettimusiikkiin ja musikaalimusiikkiin. Kansanmusiikkiyhtye sai muutaman kuorolaisen lähtemään mukaan improvisoituun unkarilaiseen tanssiesitykseen. Villiä menoa - askeleet menivät väkisin sekaisin.

Kotiinlähtö oli sunnuntaina illalla. Heitimme kuitenkin jo aamulla hyvästit Szegedille, sillä matkalla Budapestiin vierailimme pustalla. Täällä meidät vietiin hevosvankureissa katsomaan ratsastusnäytöstä. Taidokkaat ratsastajat esittivät myös ruoskatemppuja ja halusivat meiltä anopin ruoskittavaksi. Kulkusnaiset ovat niin nuoria ja nuorekkaita, että anoppia ei joukosta löytynyt, joten uhriksi valittiin (siis työnnettiin) mahdollinen tuleva anoppi. Väkivaltaa ei tehty, ruoska pysähtyi taidokkaasti juuri ennen kovaa kosketusta. Ja majatalossa oli hieno lounas ja unkarilainen trio odottamassa, kuinka muuten!

Viimeisen päälle onnistuneista järjestelyistä vastasi Szegedin Suomi-Unkari-seura ja seuran puuhämies Alexi Janos oli mukana koko ajan. Kiitos Janosille, joka ei ollut vaivojaan säästellyt!

Hienoon matkaan sisältyi myös eron haikeutta, sillä Kulkusten taiteellisena johtajana vuodesta 2000 toiminut Teemu Tommola lopetti vuoden vaihteessa. Teemu on uskollisesti matkustanut

kerran viikossa, joskus useammin, Helsingistä Turkuun ja tehnyt hyvää työtä. Yhteistyömme oli siis päättymässä, vain joulukonsertti oli jäljellä.

teksti ja kuvat Kimmo Stjärnstedt

Satu Luukkonen aloitti Sekakuoro Kulkusten taiteellisena johtajana

Maineikas turkulainen Sekakuoro Kulkuset aloitti kevätkautensa uuden taiteellisen johtajan kanssa. Kuoro valitsi useista hyvistä ehdokkaista uudeksi johtajakseen lietolaisen Satu Luukkosen.

Luukkonen kuuluu Varsinais-Suomen kuoronjohdon harvalukuiseseen eliittiin. Hän on kerännyt lukuisia palkintoja muun muassa Turun Naislaulajien johtajana. Hän vertaa naiskuoroa jousiorkesteriin; sekakuorossa hänellä on käytössään orkesterin koko skaala.

"Kulkuset on ehyt ja kokonainen kuoro. Asiat toimivat, sen haistaa heti", Luukkonen sanoo. Hän kiittelee, että Kulkusista löytyy sellaista henkistä voimaa, joka innostaa myös johtajaa.

Runsaat kymmenen vuotta helsinkiläisessä johdossa huimasti kehittynyt kuoro on kerännyt kiitosta lukuisissa katselmuksissa. Luukkosen tavoitteena on luotsata Kulkusia edelleen ammatillisempaan suuntaan.

"Ensiksi ajattelin pudottaa kuorosta muutamia kilon pois. Tällaisessa suuressa orkesterissa musiikillinen ilmaisu voi tulla raskaaksi. Fraseeraus täytyy saada tanssimaan enemmän, jotta tyylistä toiseen siirtyminen tapahtuisi vain pienestä napautuksesta", hän kuvailee. "Pääajatus on tehdä vielä täydellisempi musiikillinen nautinto kuulijoille."

Ensi vuonna Kulkusilla on tähtäimessään konserttimatka Kiinaan. Kuoro täyttää silloin 90 vuotta, joten kuoro juhlii (suurella pietteetillä) matkoilla.